SPORT

Teke

DÉLÉP-győzelmek

Tegnap délután két mérkőzést rendeztek a teke NB I-ben. A DÉLÉP SC csapatai kitűnően szerepeltek, a nők a fővárosban arattak meglepő győzelmet, míg a férfiak hazai környezetben diadalmaskodtak. Eredmények:

Nők: DÉLÉP SC—BKV Előre 6:2, 2389:2329. A szegediek pontszerzői: Süliné 426, Kiss E. 410, Kórász 398, Óhátné 392.

Férfiak: DÉLÉP SC—Sopron 7:1, 5148:4943. Pontszerzők: Révész 904, Dencsik 886, Bernáth 869, Deák I. 853, Deák Gy. 841, illetve Fekete 871.

Felszabadulási Kupa

Az újszegedi Sportcsarnokban kosárlabda Felszabadulási Kupa-mérkőzésre kerül sor a Szegedi EOL AK és az Oroszlányi Bányász csapatai között. Az összecsapásra ma, pénteken délután 5 órakor kerül sor.

* MINDENFELŐL

TARÓCZY GYŐZÖTT

Alkárcsak az első fordulóban, a másodikban is remekül játszott Taróczy Balázs a Forest Hills-i nemzetközi teniszversenyen. A sokszoros magyar bajnok ezúttal rangos ellenfelet kapott a chilei Hans Gildmeister személyében, azonban a délamerikai teniszező sem jelentett akadályt. A második fordulóban Taróczy 6:0, 6:2-re verte Gildmeistert és így továbbjutott.

CSELGÁNCSKERET

Több sérülés is zavarta Moravecz Ferenc szövetségi kapitány elképzeléseit a tavaszi versenyek alatt. Végül úgy döntött a szakember, hogy nyolc judóssal utazik a jövő csütörtökön a bécsi Stadhallében kezdődő kontinensversenyre.

Kilépni a középszerűségből

Bemutatkozásakor, miután vázolta elképzeléseit, a következőkkel zárta az ismerkedésnek szánt összejövetelt: *„Fiúk, ne feledjétek, a torta édesen jó, a munka pedig csak verejtékezve ér valamit!"* Hogy mennyire komolyan gondolta megállapításának utóbbi részét *Guoth Iván*, a SZEOL AK NB I-es férfi kosárlabdacsapatának vezető edzője, arról leginkább játékosai tudnának mesélni.

A személyi és az ezzel járó munkastílus változása rövid idő alatt felszínre hozta az akaratbeli és erkölcsi tényezők hiányosságait. Kezdetben bizony nemcsak a tanítványok, olykor az egyébként nagy tapasztalattal bíró edző is szenvedett. Akik eljárnak a mérkőzésekre, láthatják, mennyire éli a játékot, mint izzik, hogyan tüzeli, hajtja fiait a győzelemért. Nemritkán pattanásig feszülő idegekkel ugrik fel a kispad mellé helyezett székéről, hogy az ügyetlenkedő, lecserélt játékosnak elmagyarázza hol hibázott, mikor mit kellett volna tennie.

Előfordult már, hogy a sikertelenség olyannyira dühödtté tette, hogy kiszaladt a száján: *„Itt hagyok csapot, papot, nem kínlódok tovább ezzel a társasággal!"* Persze, ezt ő maga sem hitte, mert rögtön hozzátette: *„Rengeteget kell dolgoznunk. Van mit tanulniuk a gyerekeknek, de azért nem adjuk fel, végig csináljuk, amit vállaltunk!"*

Amikor szóba kerülnek a közelmúlt dolgai, elmosolyodik.

— Bizonyára a pillanatnyi idegállapot, a tartós siker hiánya okozza kifakadásaimat. Figyelmen kívül kell hagyni ezeket — legyintett egyet.

— *A Videoton sem máról holnapra vált olyan csapattá, mint amilyenné lett. Hat év következetes munkájának eredménye a tavalyi negyedik hely — jegyeztem meg.*

Sűrű fejbólintással jelezte, így igaz.

— Hasonló tudású gárdával láttam munkához Fehérvárott, s viszonylag rövid idő alatt elértem, hogy az utóbbi négy évben nyugodtan ülhettem a kispadon, mert a Vidi megtanulta játszani a kosárlabdát.

Arra, hogy ezt a kék-feketékről is elmondhassuk, egyelőre még várnunk kell. Az viszont mindenképpen a fejlődést jelenti, hogy a több mint négy hónap alatt a neves szakembernek — évekig volt a válogatott másodedzője — sikerült rendet tennie játékosai fejében, megértetni velük, mi minden szükséges ahhoz, hogy igazán jó csapatot alkothassanak.

— Tudom, nem mindig helyénvaló az emelt hanghordozás, idővel ellenszenvet válthat ki. De azt ne várja tőlem senki, hogy csendben nézzem végig, amint esetleg nyugis, olyan minden mindegy állapotban veszit a csapat. Erre képtelen vagyok, ilyet nem tűrök el! Ha netán kiabálok, segítő szándékkal teszem, nem a fiúkra, értük haragszom. Remélem, ezt ők is így érzik. A középút lenne a helyes, de mi még messze vagyunk attól, hogy én ölbetett kézzel nézhessem mérkőzéseinket.

Szegedre kerülésekor, de később is, nemegyszer elhangzott, Guoth Ivánnal jó „vásárt" csinált az egyesület. De elmondhatja-e ugyanezt az edző?

Mosolygó arcán megkeményedik a vonások, nem sokat töpreng a válaszon.

— Mindig izgattak a nehéz feladatok, itt pedig ilyenek várnak rám. Jöttömet megelőzően sokat beszélgettem a klub, a szakosztály vezetőivel. Megmondom őszintén, megkapott határtalan tennivágyásuk, segítőkészségük, ambíciójuk. Nemcsak mondják, tettekkel bizonyítják, a hagyományokhoz méltó kosárlabdasportot akarnak csinálni Szegeden.

— *A játékosokról, a csapatról is hasonló a véleménye?* — tértem a lényegre.

Cigaretta kerül az asztalra, komótosan rágyújt. Mély szippantás után lassan, keskenyre zárt szájjal fújja a füstöt, majd nagyot sóhajt.

— Hajaj... Ez már bonyolultabb kérdés. A szükséges játékosok hetven százaléka adott. Alakulóban van a csapat, megindult a forrás, de most még inkább csak bugyborékolásnak mondanám. Rutintalanok, rengeteget kell dolgozniuk az edzéseken, hogy technikai, taktikai és fizikai képességekben megfeleljenek a jelenlegi, nem túl magas szintű NB I követelményeinek. Ez lemondással, a megfelelő életritmus kialakításával, sok-sok tanulással, önfegyelmezéssel jár. Hosszú időt vesz igénybe, amíg eljutunk odáig, hogy a szurkoló is lássa, ez a csapat tudatosan, tervszerűen játszik, tartása van. A szurkolókat említve hadd mondjam el, kellemesen csalódtam, meglepően nagy az érdeklődés. Tőlük azt kérem, legyenek türelmesek, vegyék észre erőfeszítéseinket.

A közvetlen feladatokról, a jövőt alakítgató máról szólva olyan lelkesedéssel beszélt, mintha egy pergő ritmusú edzést dirigált volna.

— Soron következő legfontosabb feladataim, hogy megtaláljam a játékosok egyéniségének legjobban megfelelő helyet, beillesszem az újakat, egységes csapatot formáljak. Mindezt úgy, hogy a jelenlegi, másfél évig tartó bajnokságban a 13—14. helyen végezzünk. Véleményem, ha a társaság becsületesen dolgozik — úgy érzem a többség hajlandó erre — többre hivatott annál, hogy a középszerűségben megrekedjen. Persze, hogy onnan kiléphessen egyszer, ahhoz olyan játékosok szükségesek, akik alázattal „imádják" és szeretik a kosárlabdázást, akik hajlandók áldozatokra is a klubért, a városért.

Gyürkj Ernő

A Déri is döntős

Déri Miksa Gépipari Szakközépiskola kézilabdacsapata. Álló sor, (balról jobbra) Nagy L., Lajkó, Vizsnyiczai, Hódi T., Varga Mihály, Vér, Jónás, Dudás, Mara Péter. Guggolnak: Pamuk, Sziveri, Molnár, Nagy Gy., Bárdos.

A Rózsa Ferenc Szakközépiskola sikerét követően a Déri Miksa Gépipari Szakközépiskola fiú kézilabdásai is kitettek magukért, bejutottak az Országos Középiskolás Kupa kézilabdatorna hatos döntőjébe. A gépiparisok a döntőbe kerülésért Szegeden 20-8-ra nyertek a miskolci Földes gimnázium ellen, és a tekintélyes előny birtokában puszta formalitásnak számított a miskolci visszavágó, ahol 14-13-as hazai siker született. A dérisek góljain Vizsnyiczai (8), Lajkó (2), Dudás, Molnár, és Hódi T. osztoztak. A két találkozó összesített eredménye 33-22 a szegedi diákok javára.

Az országos döntőt körmérkőzéses rendszerben június 22—26. között Győrött rendezik meg. A Déri Miksa Gépipari Szakközépiskola és a Rózsa Ferenc Szakközépiskola együttesei új fejezetet nyitottak Szeged középiskolás kézilabdasportjának történetében. Minden dicséretet megérdemelnek a diáksportolók és nevelőik. A dérisek felkészülését Mara Péter testnevelő tanár és Varga Mihály, a Szegedi Volán ifjúsági csapatának edzője irányította.

Sakk

Portisch a legjobb négy között

A világbajnoki elődöntőben a páros mérkőzések között a Portisch—Szpasszkij találkozó rendkívüli érdeklődést keltett világszerte. Portisch ellenfeléről néhány adat: Szpasszkij játékát Aljechin stílusához hasonlítják. Közismert, hogy játszmáiban állandóan feszültséget teremt, kezdeményezéseinek átütő ereje van. A sakktörténelemből ismerjük, hogy annak idején Aljechin Capadlancát csak sok döntetlen árán volt képes legyőzni. Szpasszkij az 1967. évi világbajnoki mérkőzésen legyőzte Gellert, Larsent, Korcsnojt, és már Petroszjan sem tudta megakadályozni, hogy elnyerje tőle a világbajnoki címet. Balszerencséje volt, mert ekkor tűnt fel az amerikai Fischer, aki a sokáig emlékezetes páros mérkőzésen hódította el tőle a világbajnoki címet.

Szpasszkij egyidős Portisch Lajossal. 1955-ben ifjúsági világbajnokságot nyert. A korábbi Szpasszkij—Portisch találkozók némi előnyt mutatnak Szpasszkij javára, de az idei FIDE ELÓ-pont értékelése alapján — az argentinai olimpiai- és zónaközi versenyen elért eredményével — Portisch 15 ponttal magasabb értékelést kapott (2655). Ezzel a világranglistán Karpov, Tal és Korcsnoj mögött a negyedik helyre zárkózott föl. Portisch ötödször vesz részt a világbajnokságért folyó versenyen.

A páros mérkőzés első játszmájában Portisch sötét színnel legyőzte nagy riválisát. Ez az eredmény nagy meglepetés volt. Páros mérkőzéseken az első játszmák óvatos döntetlent szoktak eredményezni. Portisch az egy pont előnnyel mindent elkövetett, hogy Szpasszkijt a kiegyenlítésben megakadályozza. Adódtak rövid játszmák mindkét fél jóvoltából, de közben Szpasszkij készült a kiegyenlítésre, ami a kilencedik játszmában bekövetkezett. Szpasszkij világossal játszott. Olyan játszmát nyert általános vélemény szerint, ami a nagy játékosoknak csak ritkán sikerül. Pontszámban a verseny továbbra is nyílt maradt. Portischnak ezután is minden tudását latba kellett vetnie, hogy döntetlenekkel — esetleg nyereséssel — előnyét megtartsa, mert a sötét színnel nyert játszma a továbbjutást jelentette. A kétszer két játszmás hosszabbítás után a 14. fordulóban Szpasszkij mindent megpróbált, világossal játszott, minőségelőnnyel is rendelkezett, de Portischnak sikerült döntetlent kiharcolnia és ezzel a továbbjutást biztosította magának.

Következő ellenfele a középdöntőben a nyugatnémet bajnok, Hübner lesz, aki Adorján Andrással szemben szerezte meg a továbbjutást. Portischnak győznie kell és akkor a Korcsnoj—Polugajevszkij páros mérkőzés győztesével játszik a világbajnoki döntőért. Aki győz, az lesz Karpov világbajnok ellenfele...

Liebmann Béla

Ambrus Mariann és a női négyes

Moszkvába készül az evezős válogatott

Amikor 1892-ben négy ország — Belgium, Franciaország, Olaszország és Svédország — képviselői megalapították a Nemzetközi Evezős Szövetséget (FISA) bizonyára kevesen gondolták, hogy évtizedek múlva az egyik legnépszerűbb sportág válik az újszülöttből. 1980-ban ugyanis már 55 tagállama van ennek a változatlanul dinamikusan fejlődő sportágnak.

Pedig az első évtizedek nem ígértek különösebben gyors, látványos fejlődést. Amikor Magyarország szakszövetsége felvételét kérte a tagállamok sorába, akkor — 1921-ben — még mindig az úttörők közé számítottak evezőseink. Később — 1932—1936 között — érték el a sportág eddigi legnagyobb magyar sikersorozatát: a négy, egymást követő évben a magyar evezősök mindig megnyerték az Európa-bajnoki pontversenyt. Közben az 1933-as budapesti kontinensvetélkedőn egyszerre három aranyérmet szereztek, s további értékes helyezéseket.

S mi a helyzet a moszkvai olimpiára való felkészülés utolsó időszakában? Számíthatnak-e a magyar férfi evezősök sikerekre, és folytathatja-e a világszínvonalon versenyző Ambrus Mariann, az előző évek bravúrsorozatát a női egypárevezősben? Ezekre a kérdésekre a felszabadulás utáni időszak legeredményesebb magyar evezős edzőjétől, *Jásdi Sándortól* kértünk válaszokat.

— Talán beszéljünk először a kellemesebb gondokról. Ambrus Mariann 1956-ban született, most érkezik csak az ideális versenyzőkorba, miközben már évek óta a nemzetközi élvonalhoz tartozik. Az 1978-as új-zélandi világbajnokságon megszerzett bronzérmével ő már 1979-ben biztos olimpiai résztvevőként készülhetett a nagy sporttalálkozóra.

— *A magyar női evezősöket még egy egység — a kormányos négyes képviseli majd Moszkvában, amelynek tagjai — Kosztolányi Kamilla, Ribáryné Pál Katalin, Gyimesi Valéria, Novákné Kéri Judit, kormányos: Nagy Erzsébet — 1979-ben az elő-kelő ötödik helyen haladtak át a célvonalon a világbajnokságon. Tőlük a döntőbe jutás, azaz a legjobb hat közé kerülés is már komoly siker lenne.*

— Férfivonalon sokkal szerényebbek a magyar remények. Bár a sportvezetés csak június közepén mondja ki a végső szót a magyar férfi evezősök olimpiai részvételét illetően, azt azonban nyugodtan ki lehet jelenteni: nincs döntőbe jutásra esélyes magyar egység. Legfeljebb arról érdemes gondolkodni, hogy a megfelelő adottságú versenyzőkből milyen összetételű hajóegységeket alakítsanak ki, amelyeknek tagjai a következő olimpián ismét eredményesen képviselhetnék a magyar evezőssportot. Ami pedig a moszkvai olimpia férfi evezős vetélkedőit illeti, azok az NDK sportolóinak fölénye jegyében zajlanak majd le, egyetlen biztos kivétellel: a kivételes adottságokkal rendelkező egypárevezős, a finn Pentti Karppinen győzelme ezúttal is biztosra vehető.

Jocha Károly

Autóbuszok a DÉLÉP-pályára
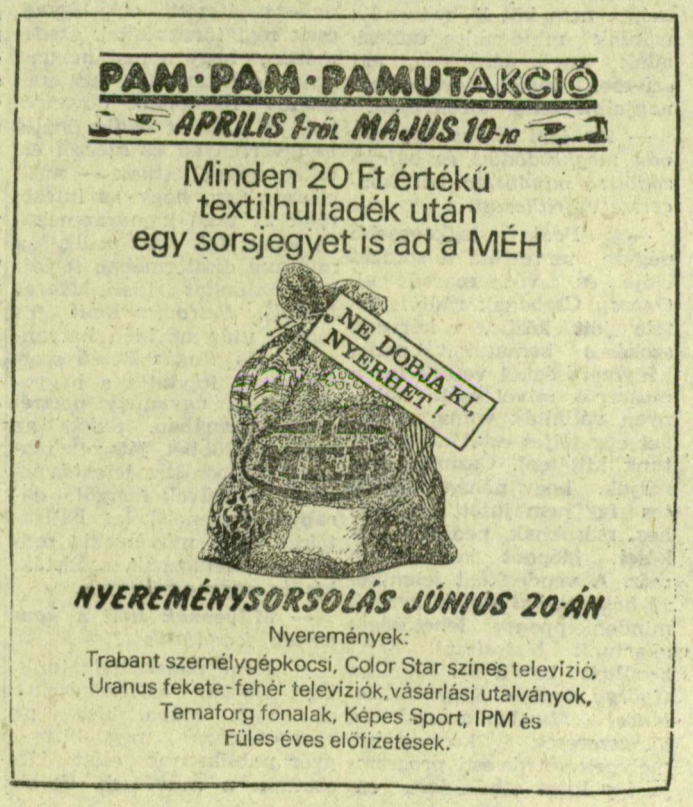
A DÉLÉP SC labdarúgószakosztálya különautóbuszokat indít május 10-én, szombaton délután 4 órától a Szeged étterem elől a Szőregi úti pályára, a DÉLÉP SC—SZVSE megyei I. osztályú bajnoki labdarúgó-mérkőzésre. A találkozó végén az autóbuszok ismét a szurkolók rendelkezésére állnak.